

ปฐมกาล 11:1-9 - หอบาเบล

ข้อพระคัมภีร์: ปฐมกาล 9:1 และ 11:1-9

ข้อพระคัมภีร์ท่องจำ

เพลงที่ร้องในระหว่างทางที่ขึ้นไปยังวิหาร บทเพลงของโซโลมอน ถ้าพระยาห์เวห์ไม่ได้สร้างบ้าน พวกคนสร้างก็เสียเวลาเปล่าๆ ถ้าพระยาห์เวห์ไม่ได้เฝ้าดูแลเมืองแล้ว พวกยามที่เฝ้าเวรอยู่ก็เสียเวลาเปล่าๆ

สดุดี 127:1 ERV

พระเจ้าได้อวยพรโนอาห์กับพวกลูกชายของเขาและพูดว่า “ให้มีลูกมีหลานมากมายเต็มแผ่นดิน

ปฐมกาล 9:1 ERV

วัตถุประสงค์ของบทเรียน : เราต้องเชื่อฟ

เราต้องเชื่อฟังพระเจ้าและแสวงหาการนำทางและความช่วยเหลือจากพระเจ้าด้วยความถ่อมใจเราไม่จำเป็นต้องแสวงหาชื่อเสียงของตัวเอง

หลังจากเกิดน้ำท่วมครั้งใหญ่พระเจ้าทรงอวยพรโนอาห์กับบุตรของเขาและตรัสว่า “จงมีลูกมีหลานทวีขึ้นจนเต็มแผ่นดินโลก ลูกๆ ของโนอาห์และภรรยาของพวกเขาให้กำเนิดลูกๆ และเติบโตขึ้นมากมาย และแล้วก็มีครอบครัวมากมายเกิดขึ้นในโลกนี้อีกครั้ง

ครอบครัวเหล่านี้อาศัยอยู่ทั่วแผ่นดิน แต่พวกเขาก็ยังคงพูดภาษาเดียวกัน เมื่อพวกเขาเดินทางมาที่ทิศตะวันออก พวกเขาก็พบกับที่ราบของชินาร์ พวกเขาบอกว่า “มาเถิดให้เราสร้างเมืองสำหรับพวกเรา กันเถิด ทำไมเราต้องกระจัดกระจายกันคนละทิศละทาง ให้เราอยู่กันที่นี้อย่างสะดวกสบาย และให้เราสร้างชนชาติของตัวเองให้ยิ่งใหญ่ เราไม่ต้องการที่จะกระจัดกระจายไปทั่วโลก ให้เราสร้างหอคอยที่ยิ่งใหญ่ที่นี่ ให้สูงเทียมฟ้า”

จิตใจของพวกเขาเต็มไปด้วยความเย่อหยิ่ง เห็นแก่ตัวคิดว่าตัวเองสำคัญ เขาพูดกันว่า “ดูซิเราทำอะไรก็ได้เท่าที่เราต้องการ” ดังนั้นพวกเขาก็เริ่มสร้างหอคอยของพวกเขา พวกเขาทำอิฐและเผาจนแข็ง และเขาได้พบกับดินน้ำมันที่มาจากอบหอคอยนั้นเพื่อให้มันแข็งแรงยิ่งขึ้น

ทุกคนช่วยกันและในที่สุดหอคอยนี้ก็ค่อยๆ เป็นรูปเป็นร่างและสูงมาก วันแล้ววันเล่า อาทิตยแล้ว อาทิตยเล่า ตึกสูงระฟ้าก็เริ่มตั้งตระหง่านเหนือที่ราบชินาร์

พระเจ้าก็ได้ทอดพระเนตรสิ่งที่พวกเขาทำ พระองค์รู้ว่าพวกเขากำลังหันหลังให้พระองค์และพวกเขามั่นใจในสติปัญญาของพวกเขาเอง พวกเขาไม่สามารถไปถึงสวรรค์ได้โดยตึกสูงระฟ้านี้ พระเจ้าทรงทราบเสมอว่าพวกเขาจะไม่หยุดที่จะทำโครงการตามความคิดที่โง่เขลาของพวกเขา ในที่สุดพวกเขาก็เป็นคนที่ชั่วร้ายเหมือนกับคนที่มีชีวิตอยู่ก่อนน้ำท่วมโลก

พระเจ้าได้หยุดในสิ่งที่พวกเขาคิดว่าดีนั้นโดยให้เกิดการสับสนทางด้านภาษา พระเจ้าทำให้เขาพูดภาษาที่แตกต่างกัน ปัจจุบันมีภาษาต่างๆ หลายภาษาที่เราใช้พูดกัน เช่น ภาษาสเปน ฝรั่งเศส เยอรมัน ไทย จีน ฯลฯ แต่ก่อนหน้านี้นั้นมนุษย์ได้พูดภาษาเดียวกัน

เข้าวันหนึ่งเมื่อประชาชนมาทำงานที่หอคอยนั้นก็สิ่งทีประหลาดเกิดขึ้น ในทันใดนั้นทั่วเมืองต่างก็พูดกันคนละภาษา ไม่สามารถเข้าใจซึ่งกันและกันได้

มีชายคนหนึ่งได้ถามว่า “ขอเครื่องมือหน่อยได้มั๊ย” อีกคนหนึ่งก็คิดว่าเขาขออิฐ ทุกคนก็มีความสับสนไปหมดจนทำให้พวกเขาท้อใจ ถึงแม้ว่าพวกเขาพยายามพูดเสียงดังแต่พวกเขาก็ไม่เข้าใจซึ่งกันและกัน ในที่สุดพวกเขาก็ไม่สามารถทำงานด้วยกันได้ และแล้วการก่อสร้างก็ต้องหยุดชะงัก

สุดท้ายมีชายคนหนึ่งพูดกับครอบครัวของเขาว่า "นี่เป็นสิ่งที่ทำให้พวกเราลำบากมาก ให้เราย้ายไปที่อื่นกันเถอะ" แล้วคนอื่นก็ทำอย่างเดียวกันนี้ ทุกคนต่างก็แยกย้ายกันไป

ในไม่ช้าก็มีการรวมกลุ่มกันของคนที่มีภาษาเดียวกัน คนที่พูดคุยกันรู้เรื่องสามารถสื่อสารกันได้ก็อยู่รวมกัน ในที่สุดก็ไม่มีใครที่มาสร้างหอคอยนั้นต่อไป ซึ่งเป็นที่รู้จักในชื่อของ หอบาเบล คำว่า "บาเบล" หมายความว่า สับสน บางคนจึงให้ชื่อหอคอยนี้ว่า หอบาเบล

พระเจ้าได้แสดงให้เห็นถึงการอวดฉลาดของคนที่หอบาเบล ในที่สุดพวกเขาไม่สามารถทำอะไรได้สำเร็จถ้าพวกเขาไม่สัตย์ซื่อและไม่เชื่อฟังพระเจ้า

เราได้ทำในสิ่งที่ดีแต่อย่างไรก็ตามมันก็จะล้มเหลวถ้าพระเจ้าไม่ได้ช่วยพร นั้นเป็นเหตุผลว่าทำไมเราต้องปรึกษาพระเจ้าทุกครั้งเมื่อเรามีแผนงาน ให้เราอธิษฐานมอบแผนงานนั้นกับพระเจ้า พระองค์มีแผนการสำหรับชีวิตของเราทุกคน

พระคัมภีร์ฉบับอ่านเข้าใจง่าย (Thai Easy-to-Read Version) © Bible League International. ใช้โดยได้รับอนุญาต